

ZSIGÁRDI GYEREKEK A CSIPERÓN

14. alkalommal került megrendezésre Kecskeméten 2016. július 3-10. között az Európa Jövője Nemzetközi Gyermekek- és Ifjúsági Találkozó, a Csiperó, melyre idén huszonhárom országból érkeztek fiatalok. Túlnyomórészt Európa egyes országaiból, de jöttek Izraelből, Indiából, az Ír-tengeren levő Man-szigetről és Jakutföldről is. A Felvidéket és egyben Szlovákiát a Zsigárdi MTNY Alapiskola képviselte.

Mikor megérkeztünk Kecskemétre, nemzetközi szakmai munkamegbeszélésen vettünk részt a Fesztiválközpontban, amely magyar és angol nyelven zajlott. Bennünket a Kecskeméti Református Általános Iskola látott vendégül. Az iskolát és annak tevékenységét Dr. Szabó Ildikó igazgatóasszony mutatta be.

A megnyitó ünnepségre Kecskemét főterén, a Nagyszínpadon került sor. A találkozó résztvevőit Novák Katalin, Család- és Ifjúságügyért Felelős államtitkár köszöntötte. Ezt követően Szemereyné Pataki Klaudia, Kecskemét Megyei Jogú Város polgármestere átadta a város kulcsát a gyermektalálkozó két legfiatalabb résztvevőjének – egy angol kislánknak és a zsigárdi Császár Lélának, így a város egy teljes héten át a gyermekeké és a fiataloké volt. Felharsantak a fanfárok, és kezdetét vette a Csiperó. A brüni, Nimes-i és új-delhi csoportok után a zsigárdi Napsugár csoport egy régi zsigárdi népszokást, a libapásztorkodást mutatta be. Lányaink felvidéki népdalokat énekeltek: Kodály Zoltán (*Csillagoknak teremője*, Zsigárd), Szijjártó Jenő (*Pi-*

ros alma lehullott a sárba – Pográny) és Ág Tibor (*Kivicses, kavicsos a mi házunk eleje* – Sztránya; *Járd meg, dőre* – Nyitragerencsér; *Ajtó sarkán fakilincs* – Nyitracsehi) gyűjtéséből.

A zsúfolásig megtelt főterén minden nap négy óraker kezdődött a gyermekvarázs, melyet az internet segítségével a világ minden pontján láthattak. A gyermekcsoportok ízelítőt adtak országuk kultúrájából, szűkebb régiójuk hagyományaiból: népzenejükből, néptáncaikból és népdalaikból. Népviseletben léptek fel és felvitték magukkal a színpadra az állami zászlót is. Voltak, akik modern táncsal szerepeltek. Az éjszakába nyúló műsorok remek alkalmat kínáltak szórakozásra és kapcsolódásra. Esténként a koncerttel egybekötött táncház az egész főteret megmozgatta.

Az Európa Jövője Egyesület kitűnő programot állított össze a fesztivál résztvevőinek. Kivittek bennünket Ke-rekegyházára, a Varga Tanyára, ami a Kiskunsági Nemzeti Park mellett helyezkedik el, s ahol lovasbemutató, fogathajtás, pusztatizes fogadott minket. A Szabadidő Központban csodálatos környezetben sárkányhajózáson vettünk részt. Látogatást tettünk a szecessziós stílusban épült Cifrapalotában, aminek – ahogy a gyermekdal szól – zöld az ablaka. Megtekintettük a Szórákaténusz Játékmúzeum és Műhely játékkiallítását, ami alaposan megmozgatta a képzeletünket. Felfedező túrát tettünk a Mercedes-gyárban, ahol láthattuk a legmodernebb technológiával készülő csúcsmínőségű autókat,

és két órán keresztül végigkísértük az autógyártás egyes fázisait a prés-, karosszéria-, felületkezelő és összeszerelő üzemben. Ellátogattunk a Kecskeméti Planetáriumba, ahová gyalog tettük meg az utat a Nap- és bolygószobrok út-vonalát követve. Kecskeméten ugyanis megtalálhatók a Naprendszer méret- és távolságarányos modelljei, köztéri szobrok formájában. Meglátogattuk a kecskeméti élményfürdőt is, amit a gyerekek nagyon élveztek. Meghívtást kaptunk a városháza dísztermébe, a határon túli magyar csoportok ünnepélyes fogadására. A fogadásról az „Európai játszótérre“ mentünk, ahol népi játékok, foglalkozások, Zometool buborékpárádé, baracklekvárfőzés, molekula-foci, molekula-szelfi, közös molekulaépítés szórakoztatta a fesztivál résztvevőit, kicsiket és nagyokat egyaránt. Délben pedig a Sepsiszentgyörgyi töltöttkáposzta-parádén laktak jól a fesztivál résztvevői. Európai Piknik Napon is részt vettünk a Csalánosi parkerdőben. Volt röplabda, foci, kötélművészverseny. Ősi magyar harc- és hadművészet bemutatót is láttunk.

A záróünnepségen tűzijáték, fényfesztés és lézer-show zárta a XIV. Csiperót. Köszönjük Mézes Rudolfnak, a Szlovákiai Magyar Szülők Szövetsége elnökének, a Csemadok országos elnökének és Baranyay Alajosnak, a Csemadok Galántai Területi Választmányának elnökének, községünk polgármesterének és a kecskeméti fogadó iskolának, hogy részt vehettünk ezen a csodálatos rendezvényen.

Žiaček Adrianna, a Zsigárdi MTNYA igazgatónöje

HATÁROKON BELÜLI BARÁTSÁGHÍD: KOMÁROM – NAGYKAPOS

Van úgy, hogy az embernek messzire kell utaznia ahhoz, hogy szomszédját, földijét megismerje. Kis bátorsággal azt mondhatjuk, hogy a komáromi Selye János Gimnázium diákjainak Székelyföldre kellett utazniuk ahhoz, hogy megismerkedjenek a nagykaposi gimnazistákkal. Igaz, nehezen mondhatjuk el, hogy Komárom és Nagykapos két szomszédvár, de az ivói Erzsébet táborban a szlovéniai, horvátországi és erdélyi magyarok között mégis megtaláltuk a közös felvidéki nevezőt.

A Rákóczi Szövetség harmadik alkalommal hirdette meg a határon túli középiskolák számára azt a lehetőséget, hogy diákjaik egy hetet töltsenek el a székelyföldi Erzsébet táborban. A táborozás helyszíne Ivó volt, egy kis település Székelyudvarhelytől nem messze, gyakorlatilag elzárva a civilizációtól, alkohol- és WIFI-mentes övezet, ám a kerítés azt sugallta, hogy a medvékre ez az állítás már nem vonatkozik. Az első látásra úttörőtáborra emlékeztető programok megítélése gyorsan megváltozott, amikor a diákok a különböző sportversenyekre és játékokra csapatokat kezdtek formálni. A maroknyi selyés – Nagy Natália, Szeder Enikő, Hegyi Althea, Leszko Dárius, Fűri Dominika, Fördös Rozália és Füssy Vivien – gyorsan társra talált a nagykaposi gimnazisták egy csoportjával. Semán Barbara,

Bodnár Evelin, Guruncz Enikő, Ábel Krisztina és Szanyó Dalma csatlakozásával, ha nem is a „Piszkos tizenkettő” legendás alakulata jött létre, azt ők is elmondhatják, hogy izgalmas hetet töltöttek el együtt. A „Csacsik” – mert így nevezte el magát a csapat – ügyességi versenyeken, tábori olimpián és műveltségi vetélkedőn mérték össze erejüket a többi csapattal. A héten kiderült, hogy a Csacsik között rejtett tehetségek vannak a teke terén, hogy képesek Szent Erzsébet történetét dél-amerikai szappanopera formájában előadni (zsebkendő nem maradt szárazon), megálmodták egy leendő zenei fesztivál, a Hargita Sound megszervezését, majd a reménytelenül szemétre szánt hulladékból is képesek voltak hangszereket készíteni, és ezek után mindenki felé megvallani őszintén, hogy „Így szeretek élni!” Ennek köszönhetően a helyi „Ki mit tud?” Dal-kategóriájában első helyet szereztek a „Csacsik”, az Erzsébet-vetélkedőben másodikok lettek, a szintén ügyességi játékokból és nem pénzügyi ismeretekről szóló „Gyűjtsd a tallért!” című versenyben szintén a második helyen végeztek.

Ivótól nehéz szívvel búcsúztak a komáromi és nagykaposi „Csacsik”, akik az első öt nap során vadasparkot is láttak, megmászták a Madarasi Hargitát és a szentegyházai strandon süttették a hasukat. A következő néhány nap so-

rán pedig felkeresték Csíkszeredát, ahol a legnagyobb buzgalommal akartak egy nyereményjátékkal lovat, tehenet vagy birkát nyerni; Gyergyószentmiklóst, a Békás-szorost, ahol az árusok bámulatosan igazodnak a magyar és román turisták titkos igényeihez, a Gyilkostó partján kellemes melegben szürcsölték kávéjukat, megtudták, hogy a székelyudvarhelyiek miért nincsenek a szeredaikkal kibékülve, és elérték az ezeréves határt is. A selyés és nagykaposi diákok egy röpké pillanatra átléptek a történelmi Moldvába is, felkeresték a világháborús emlékhelyeket Gyimesbükk mellett.

Az út utolsó akkordjaként meglátogatták Tamási Áron sírját, nem hagyhatták ki Korond utcáit. A Rákóczi Szövetség vezetői közös búcsúasztartottak Farkaslakán, ahol a helyiek és a turisták szeme láttára felvidékiek búcsúztak a felvidékiektől. A nagykaposi „Csacsik” és a selyés „Csacsik” útja szétvált, de eltökélt szándékuk, hogy a jövőben is találkozzanak, és minden esélyük megvan rá. Reméljük, még az ősz folyamán a Selye János Gimnázium falai között újra felcsendül az „Így szeretek élni” is. Külön köszönettel tartoznak a „Csacsik” a két kísérő tanárnak, Tokár Beáta tanárnőnek és Elek József tanár úrnak, akik bábáskodtak a csapatépítés körül is.

Szeder Enikő (VI.N)

MEGÚJULT A SELYE JÁNOS GIMNÁZIUM SPORTPÁLYÁJA

Nyitra megye önkormányzata támogatásának köszönhetően – 108 ezer euró összegből – a komáromi Selye János Gimnázium udvarában egy korszerű, minden igényt kielégítő 1600 négyzetméteres műfüves futópálya létesült. Az új sportpálya több sportág üzésére alkalmas, tehát nemcsak a foci, hanem a streetball – az utcai kosárlabda, a tenisz és az atlétika szerelmesei is használhatják majd.

Miután a gimnázium fenntartója a megye, a Nyitra Megyei Önkormányzat közgyűlése döntött a fejlesztésről. A pálya központi részére műfűszőnyeg került, körülötte tartán futópályát és térköves járdákat is kialakítottak, természetesen megmaradt egy kis parkos rész is. Maga az atlétikai futópálya nagyon jó minőségű, kíméli az ízületeket, így diákjaink olyan pályán futhatnak, edzhetnek, ami védi az egészségüket. Az egész udvar új, tetszetős külsőt kapott.

A központi részen kézilabda-, tenisz- és streetballpálya – 6 palánkkal – kapott helyet, talajba süllyeszthető hálótartó oszlopokkal.

A tanévnyitón, szeptember 5-én a diákok 11 órakor egy focimeccsel vették birtokba az új pályát. A győztes csapat Boros Anna művésznő különleges tortájának tulajdonosa lett. Szeptember 9-én a Generációk Találkozója keretében újabb meccsre került sor. A szervezők türelmetlenül várták, hogy ismét benépesedjen az iskola tornaterme, sportpályája, és elkezdődjön a szokásos nyüzgés, beszélgetés, hangos nevetés és minden, ami ezzel jár, hiszen több száz volt diák mozgott az új pályán. Idén is különböző sportágakban mérték össze tudásukat az egyes korosztályok. A felnőttek estig kergethették, rúghatták, dobhatták, üthették fáradhatatlanul a sportágnak megfelelő labdafajtát. Aztán pedig kezdődhetett a jól megérdemelt bulizás.

Mivel három a magyar igazság, október 3-án kerül sor a hivatalos átadásra, amikor Nyitra megye képviselői jelenlétében adjuk át a pályát. Mindenképp köszönet jár a megye elnökének, doc. Ing. Milan Belicának, PhD., a megyei közgyűlés képviselőinek, a megyei hivatal munkatársainak, akik megszavazták a forrást a pálya kialakítására, illetve Mgr. Vladimír Matejička parlamenti képviselőnek, aki segített ennek megvalósításában.

Iskolánk nagy hangsúlyt fektet az egészséges életmódra, primótól sextóig, illetve az első – második évfolyamban emelt óraszámban tartjuk a testnevelés órákat. A 2014/15-ös tanévben 96 iskolát rangsorolt a megye, ahol gimnáziumunk az előkelő 3. helyet érte el a sportversenyekben elért eredmények alapján. A 2015/16-os tanévben, úgy néz ki, az első hat hely közül az egyik a miénk.

Králik Zsuzsanna